

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti odsúdenému **L. P.** pre trestný čin poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods.1, 4 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 19. marca 2008 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného L. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. novembra 2007, sp. zn. 7 Ntok 4/2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného L. P.
s a z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline uznesením z 26. novembra 2007, sp. zn. 7 Ntok 4/2007, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného L. P. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Žiline vedenej pod sp. zn. 3 T 3/02.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený L. P., ktorú vôbec neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 192 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného L. P. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere v závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 2. februára 2004, sp. zn. 3 T 3/02, bol v tom čase obžalovaný L. P. uznaný za vinného z trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods.1, 4 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Za to mu bol uložený podľa § 250c ods. 4 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace, pričom na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

V tom čase obžalovaný L. P. v rámci odvolacieho konania na verejnom zasadnutí konanom na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 29. júna 2004 vzniesol námietku zaujatosti voči členom senátu 5 To, a to predsedovi senátu JUDr. Emilovi Bdžochovi, členom senátu **JUDr. Martinovi Piovartsymu** a JUDr. Štefanovi Hrvolovi, ktorú odôvodnil tým, že senát 5 To Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nerozhodol dovtedy o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal ešte 28. mája 2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom 7. septembra 2004 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a členov senátu **JUDr. Martina Piovartsyho** a JUDr. Ladislava Liščáka podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie v tom čase obžalovaného L. P. zamietol napriek tomu, že dovtedy o vznesenej námietke zaujatosti nebolo iným senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodnuté.

V tomto smere je potrebné uviesť, že rozhodnutiu vo veci samej musí predchádzať definitívne vyriešenie otázky vylúčenia namietaného sudcu, resp. sudcov senátu, ktorý je vo veci povolaný na také rozhodnutie. Je totiž neodňateľným právom obžalovaného, aby o obžalobe, ktorá bola na neho podaná, rozhodol samosudca alebo senát v predpísanom zložení sudcov, u ktorých nie sú žiadne pochybnosti o ich zaujatosti.

V posudzovanom prípade sa tak evidentne nestalo. „Nezákonné zloženie senátu“ rozhodujúceho o odvolaní v tom čase obžalovaného L. P., na ktoré tento poukazoval v podanom návrhu, však nie je zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania.

Toto zrejmé porušenie zákona rovnako nie je možné podľa súčasného právneho stavu napraviť ani podaním mimoriadneho opravného prostriedku,

t.j. dovolania, keďže ide o rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2006.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného L. P. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. marca 2008

JUDr. Juraj Kliment, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: